

ה"ת 56091/05/23 - מנסור תאופיק, אוצר המסחר וההובלה בע"מ, מסד - השקעות ויזמות נדל"ן בע"מ, אבו ע'אנם ווליד נגד מנהלת תיאום פעילות אכיפה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 56091-05-23 מנסור ואח' נ' מנהלת תיאום פעילות אכיפה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת לימור חלד-רון המבקשים

1. מנסור תאופיק
2. אוצר המסחר וההובלה בע"מ
3. מסד - השקעות ויזמות נדל"ן בע"מ
4. אבו ע'אנם ווליד

נגד
המשיבה

מנהלת תיאום פעילות אכיפה

החלטה

1. ענייננו בבקשה להחזרת תפוסים - משאית שמספרה 43-196-08 (להלן: משאית 196) שנתפסה ביום 2.3.23 ומשאית שמספרה 43-193-08 (להלן: משאית 193) שנתפסה ביום 15.5.23 (להלן: המשאיות). המשאיות נתפסו במסגרת חקירה בגין ביצוע עבירות של כריה שלא כדין, השלכת פסולת בנסיבות מחמירות, וקשירת קשר לביצוע פשע.

אקדים אחרית לראשית, ואציין כי בשלב זה מצאתי לדחות את הבקשה.

טענות צדדים בתמצית

2. לטענת המבקשים, המבקש 1 רכש את המשאיות מהמבקש 4, לטובת הקמת פעילות עסקית (עסק הובלות) והכל בהתאם לזיכרון דברים שנערך בין הצדדים מיום 25.11.2022, והמשך תפיסת המשאיות הינה בלתי מידתית היות והתפוסים משמשים את המבקש 1 לפרנסתו העיקרית. כמו כן נטען כי המעשים מושא העבירות הנחקרות לא היו בידיעתו וודאי שלא בכוונתו של המבקש 1. עוד נטען כי המבקשים 1 ו-4 נחקרו ע"י המשיבה, שיתפו פעולה עם החקירה ומסרו גרסתם המלאה לחשדות המיוחסות להם. המבקש 1 הוסיף וטען כי הצו מושא ההליך לא נמסר לידיו זאת חרף העובדה שהוא הבעלים בפועל והוסיף כי הרישום במשרד הרישוי, על שם המבקשות 2-3, הינו דקלרטיבי בלבד. כמו כן הועלו טענות לאכיפה בררנית קיצונית וחמורה.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי המשאיות נתפסו, בהתאם לכלל הוראות הדין, כחלק מחקירה בחשד
עמוד 1

לכריה שלא כדון, השלכת פסולת בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע וקבלת דבר במרמה, במסגרתה תועדו המשאיות דנו, מספר רב של פעמים, משליכות פסולת בנסיבות מחמירות ובניגוד לדין באתר השייך למדינת ישראל. המשיבה עומדת על המשך התפיסה על מנת למנוע הישנות העבירות ואף לצורכי חילוט עתידיים.

דין והכרעה

4. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, מעגן את הסמכות לתפיסת חפצים בהליך חקירה וקובע כך:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

5. היינו, עובר לבחינת קיומה של אחת מהעילות המוזכרות בסעיף, נדרש קיומו של "יסוד סביר להניח", והרף הראייתי הנדרש בשלב החקירתי דומה לזה הנדרש במעצר טרם הגשת כתב אישום, קרי, חשד סביר לביצוע עבירה (בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מדינת ישראל).

6. בבש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך נדונה בהרחבה האפשרות לתפוס רכוש בשווי מכוח פקודת סדר הדין הפלילי לצורך חילוט עתידי, גם בטרם הוגש כתב אישום, ונסקרה ההלכה בדבר האיזון שעל בית המשפט לערוך בין השמירה על האינטרס הציבורי לצד שמירה על זכויות חשודים, לרבות זכות הקניין, תוך בחינת אפשרות ל"חלופת תפיסה" (וראו גם רע"פ 1792/99 גאלי נגד משטרת ישראל וכן בש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל).

7. לאחר שעיינתי בתגובת המשיבה ובסיכומיה, וכן בחלק מחומרי החקירה שהועברו לעיוני, מצאתי קיומו של חשד סביר בעוצמה בלתי מבוטלת לביצוע עבירות של השלכת פסולת בשטחי מדינת ישראל באמצעות המשאיות דנו, וזאת ב- 17 מועדים שונים, בכל מועד - מספר רב של פעמים. חשד זה מבוסס על ראיות ישירות של דו"חות וצילומים וכן עולה מהודעות שנגבו (במ/1, במ/2 - במ/3). עוד השתכנעתי, כי קיים צורך בתפיסת המשאיות בכדי למנוע הישנות העבירות לצד אפשרות חילוט עתידית.

8. בהתאם להלכה הפסוקה, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי העומד בתכלית התפיסה לבין זכויותיהם של המשיבים, ובפרט זכותם לקניין. לאחר ששמעתי את טענות המבקשים באריכות, ועיינתי במסמכים שצירפו, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, שכן בנסיבות העניין, בעת הזו, באיזון האינטרסים גובר האינטרס הציבורי על זכות הקניין של המבקשים.

9. יצוין, שלא הוכח בפניי כי למי מהמבקשים נגרמו נזקים כלשהם בשל התפיסה, ומה היקפם של נזקים אלו, וזאת,

בין היתר, לאור הערפול בשאלת הבעלות על המשאיות, והשימוש שנעשה בהן. כך למשל, לא הוצגו הזמנות עבודה, חוזים, יומני עבודה או התחייבויות כלשהן שיש בהן ללמד על הפסדים כספיים כלשהם בגין תפיסת המשאיות. למעשה, מהראיות שהוצגו בפניי, עולות תמיהות באשר לחזקה בפועל על המשאיות וליכולת השליטה בהן, דבר שיש בו כדי להגדיל עוד יותר את חששה של המשיבה כי השבת התפוסים עלולה להביא לביצוע עבירות דומות בעתיד, בבחינת "משאית מועדת" (ראו 1792/99 גאלי נגד משטרת ישראל). לעניין זה יוזכר, כי המשאיות רשומות על שם המבקשות 2-3, כאשר הסכם זיכרון הדברים שנחתם ביום 25.11.22 (במ/6), הוצג למשיבה רק עם התקדמות החקירה, ואין מחלוקת כי לא הועברו עד כה כספים כלשהם עבור רכישת המשאיות למבקשות 2-4. זאת ועוד, מחומר הראיות עולה כי המבקש 1 הנחה נהגים שעבדו עבורו לשפוך את הפסולת בשטחי המדינה. לפיכך, חששה של המשיבה להישנות העבירות, אינו חשש בעלמא, ועל כן נקודת האיזון נוטה להמשך התפיסה, למרות הפגיעה בזכות הקניין.

10. זאת ועוד, לנוכח הצהרת ב"כ המשיבה לפיה לאחר הפגרה צפוי להיות מוגש כתב אישום (ר' עמ' 10, ש' 12-13, לפרוטוקול הדיון מיום 18.7.23), הרי שמתחזקת גם עילת התפיסה להבטחת אפשרות לחילוט עתידי.

11. סיכומי של דבר, הגם שבהמשך התפיסה יש כדי לפגוע בזכות הקניין של המבקשים, סבורתני כי זו נעשית לתכלית ראויה, ואין בה כדי לפגוע במבקשים מידה העולה על הנדרש.

12. אציין, כי בחנתי את השאלה האם נכון לשקול "חלופת תפיסה", היינו - להשיב את המשאיות בכפוף לתנאים מסוימים, כפי שהציעו המבקשים. דא עקא, שלאור החשש הממשי בדבר הישנות העבירות בנסיבות בהן לא ברור עד תום מי הוא בעל השליטה במשאיות, ומה הוא השימוש שנעשה בהן כדבר שבשגרה, לאור הצהרת המשיבה כי כתב אישום צפוי להיות מוגש בקרוב, ואף לנוכח פרק הזמן שחלף מאז בוצעה התפיסה, לא מצאתי כי ניתן להשיב את התפוסים תוך קביעת תנאים בעניין.

13. בהתייחס לטענת המבקשים בדבר אכיפה בררנית, והפנייתם להליכים אחרים של החזרת תפוסים שנתפסו במסגרת החקירה דכאן, לאחר שבחנתי הליכים אלו, לא מצאתי כי ניתן להקיש מהם לענייננו. כך, בהת 11551-03-23 הורה בית המשפט על החזרת טנדר בלבד, ודחה את הבקשה להשבת המשאית. בהת 32672-03-23 ובהת 1946-04-23 הוחזרו התפוסים בתנאים בהסכמת המשיבה, וכפי העולה מעיון בהליכים אלו, מדובר היה במשאיות שעוצמת החשדות ביחס אליהן נמוכה בהרבה, וגם הנסיבות של המבקשים שונות הן.

14. יתר על כן, ניתן להקיש לענייננו דווקא מההליך שנוהל במסגרת עח 32580-04-23, שם נדונה תפיסת משאיות בחדש לביצוע 16 שפיכות פסלות לאתר מושא החקירה. הן בית משפט השלום (במסגרת הת 56225-03-23) והן בית המשפט המחוזי דחו את הבקשה להשבת התפוסים, ובית המשפט המחוזי עמד על האבחנה בין עניינו של העורר באותו מקרה לבין עניינם של אחרים, שהתפוסים בבעלותם שוחררו:

"מצאתי כי ישנה הבחנה מהותית בין העורר ובין אחרים וזאת משום מספר שפיכות

הפסולת המיוחסות לעורר. אכן, ככלל, ניתן לשקול שחרור רכבים שהיו מעורבים בביצוע העבירות כנגד ערבויות והפקדות שיש בהן כדי להבטיח את עילת התפיסה. עם זאת, בשל ריבוי מקרי שפיכת הפסולת, שבהם היה מעורב, לפי החשד, העורר, וזאת במשך מספר חודשים, אינני סבורה כי ניתן לעת הזו לשקול חלופת תפיסה. מכאן שבשל ההבחנה בין העורר לבין אחרים, לא ניתן לגזור גזירה שווה מהחלטות השחרור שניתנו בעניינם."

דברים אלו יפים גם לענייננו.

15. למען השלמת התמונה יוער כי בקשה חדשה, שמבוססת על חלופי הזמן, שהוגשה בענייניו של התפוס בהליך הת 56225-03-23 שנתפס ביום 1.3.23, נדחתה ביום 6.8.23 בהחלטת כב' הש' שרון, בין היתר לנוכח הצהרת המשיבה כי כתב האישום עתיד להיות מוגש לאחר פגרת הקיץ. כאמור לעיל, המשאיות דכאן נתפסו במסגרת אותה חקירה בימים 2.3.23 ו 15.5.23, ולנוכח חומרת החשדות, היקפן, מורכבות החקירה וקצב התקדמותה, הצהרת המשיבה על הגשת כתב אישום בקרוב, עילות התפיסה והיעדר הוכחה בדבר נזקים ממשיים, איני סבורה כי בשלב זה די בחלופי הזמן מאז התפיסה כדי להצדיק השבתן.

16. סוף דבר, הבקשה נדחית. יחד עם זאת, ככל שלא יוגש כתב אישום ע"י המשיבה בתוך 90 ימים מהיום, ניתן יהיה לשוב ולדון בבקשה נוכח חלופי הזמן.

העתק חומר החקירה שהועבר לעיוני יוחזר ישירות לנציג המשיבה.

ניתנה היום, כ"ב אב תשפ"ג, 09 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.